

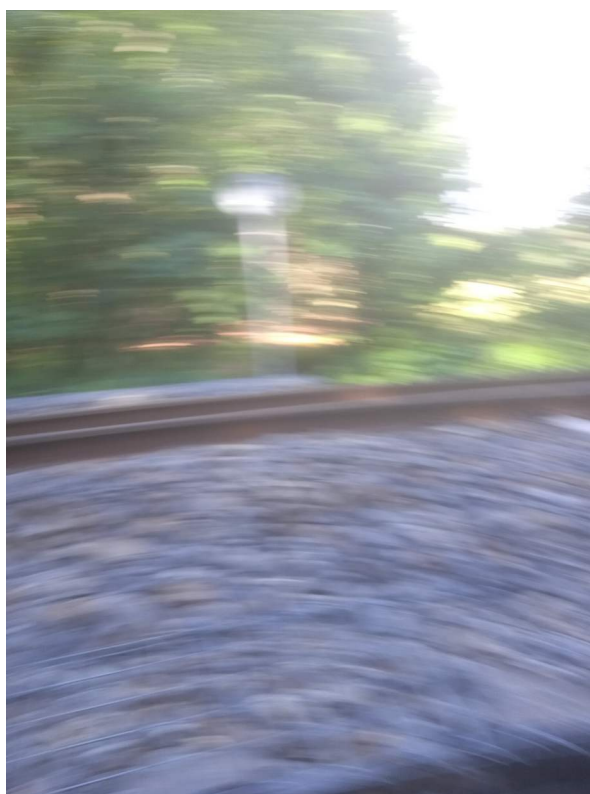
Okruh

Velimský železniční okruh je trochu tajemné místo; aspoň pro mě byl po léta lákavým tajemstvím, než se mi ho konečně podařilo prohlédnout si zblízka. Tedy -vjezd do něho odbočkou z Velimi je dobře patrný a vidí ho všichni kdo projíždějí po hlavním železničním koridoru, a rovněž tak Železniční zkušební ústav v Cerhonicích s velkou budovou nebude asi žádná organizace typu BIS. Na mapách je rovněž dobře vidět - stadiónovitý tvar s dvěma skoro dvoukilometrovými rovinkami a dvěma oblouky a uprostřed něj leží jediná obec - Sokoleč. V rovinaté a písčité krajině Polabí asi nebylo až takovým problémem najít dostatečně velké místo na rovině; spíše mohlo být problémem, aby tam neležely pokud možno žádné obce a stavby a také žádná silniční síť. To se v lesnaté krajině částečně lužních a částečně písčité borových lesů na levém břehu Labe docela zdařilo. Ta Sokoleč je docela odříznutá; vede jí jedna silnice severojižním směrem, která překonává Okruh nadjezdy, ale jiné komunikace byly useknuty - mimo jiné i ta, po které jsem se tam chtěl dostat od západu (a původně překonávala okruh také nadjezdem).

Nezbylo mi než slézt dolů obejít plot a překonat trať okruhu dobrodružným způsobem zlezením jejího náspu, z čehož necht' je zde dokumentární fotografie (zachycující rovněž rychlost, s níž jsem překážku překonával).

Ne na všech mapách je ale vidět, že uvnitř toho krásného železničního stadiónu se nachází ještě jeden menší okruh, tentokrát skoro úplně kruhový

Oba okruhy jsou samozřejmě propojeny, a to takovouhle, až idylicky vypadající spojkou se starodávnými závorami.

Člověk by řekl, že je to jen jakási kuriozita, tam stejně nic jezdit nebude, tak možná tam budou zkoušet nějaké MUVky nebo nákladní vagóny. - Ale ouha! Zastihl jsem tam objíždět kolem dokola velkou rychlostí moc pěknou moderní mašinu. Měl jsem víc jejích fotek, ale ten můj starý mobil už zase něco potratil, takže jen jeden její snímek, když už mizí za zatáčkou.

Vesnice Sokoleč nemusí být nakonec tak odříznutá, protože tam jezdí autobus, dokonce několik linek, a na vesnici se nakonec všichni dopravují auty. Jiné je to ale s jejím okolím do okruhu uzavřeným. Tam to připomíná staré opuštěné vojenské újezdy: Prastaré betonové cesty, (příjemná) směs louček, remízků i souvislejšího lesa, dost zvěře - viděl jsem ji tam za plného dne atp.

Na západním okraji tohoto prostoru je i několik poměrně velkých rybníků napájených z říčky jménem Káča. Jsou určitě velmi populární a využívané, nevím jestli především k hospodářskému nebo sportovnímu rybaření, nicméně jsme u nich viděl několik aut.